

Σπύρου Κίκερη.

ΑΦΙΕΡΩΣΗ
ΣΤΗΣ ΓΕΝΙΑΣ ΜΑΣ ΤΟΥΣ ΣΠΟΥΔΑΙΟΥΣ
ΚΑΙ ΚΑΤΑΞΙΩΜΕΝΟΥΣ!

Στου μακράν της Τόλμης Ταμένους
και Διακεκριμένους!

Μ' αφορμή το Βιολογικό Τέλος και την Ανάληψη
Ενός εξ' Αυτών
των Ανυπέρβλητων του Όπλου Αετών!

Του Αείμνηστου για μας Πτεράρχου (Ι) Ηλία Τσαμουσόπουλου Αρχηγού
του Θρυλικού Ακροβατικού μας Σμήνους με την Επωνυμία Acro team,
Hellenic Flame (Ελληνική Φλόγα)!!!

Το Βιολογικό του Τέλος !

Σήμαναν στις 11/3/2025/12:00 οι Καμπάνες του Κοιμητηρίου Παπάγου
Αναγγέλλοντας ανάμεσα σε Πλήθος Συναδέλφων και Συγγενών
την Έναρξη της Τελευταίας Πτήσης του Γενναίου μας Πτεράρχου
με προορισμό τον Παράδεισο και εκτιμώ το Βαθμό
του Αρχαγγελικού Αιθεράρχου!

*Ιδιατέρως Αξιέπαινη, απ' ότι πληροφορήθηκα, η Επιμνημόσυνος ομιλία του Νεοεκλεγέντος Προέδρου της ΕΑΑΑ Αξιότιμου Αντιπτεράρχου (Ι) ε.α Κυρίου Παναγιώτη Δημητριάδη!

Αγαπητοί Συνάδελφοι Παναγιώτη Δημητριάδη Σάκη Χριστοδούλου και συγγενείς του Μεγάλου Εκλιπόντος συγγνώμη για την Απουσία, όμως το λόγο θα πω στην Απολογία μου κατά τη Δευτέρα μου Παρουσία!

Όμως πριν και' γω κατευοδώσω τον Μεγάλο Εκλιπόντα με λίγες φράσεις βγαλμένες απ' τη ψυχή μου θα ήθελα να ευχαριστήσω την Τύχη μου για την Τιμή του συναπαντήματός μου με τους δυο Μεγίστους της Γενιάς των Επιγείων Ουρανίων και Αρχηγών των δύο παγκοσμίως Φημισμένων Ακροβατικών μας Σμηνών:

Του Ιδρυτή, ιδία πρωτοβουλία, του Καρέ των Άσων και Διοικητή της 110 ΠΜ/337 Μ Δ/Β με Αεροσκάφη (Α/Φ) F-86 G καθώς πρώτου μου Διοικητή στη Σχολή Ικάρων Αξιότιμου και αξιομνημόνευτου Ολύμπιου Κωνσταντίνου Κόκκα!

Καθώς του Αξιότιμου και Αεί Αξιομνημόνευτου Ηλία Τσαμουσόπουλου Ιδρυτή της Hellenic Flame - εντολή ΑΓΕΑ – και Διοικητή της 114 ΠΜ/ 341 Μ Α/Η με Α/Φ F-86 E που γνώρισα σαν εκπαιδευτή στα Α/Φ T-33, Α/Φ που πέταξα σαν τριτοετής Ίκαρος!

*Καλό σου Ταξίδι και μη μας Ξεχνάς!

Πού πας Σταυραϊτέ μας; Αϊτέ μας πού πας
ανάστροφα Θε μου γιατί μας πετάς;
Αϊτέ μας τρομάζεις! Αϊτέ μας πού πας
το φράγμα της λύπης γιατί μας το σπας;

Πού πας Ουρανέ μας; Αϊτέ μας πού πας

σαν Άστρο που πέφτει και σβήνει με μιας;
Στο σκάφος του Χάρου εσύ πώς χωράς
και πόνο με δάκρυ γιατί μας κερνάς ;

Γεννήτορα Μέγα Ψυχών Λεβεντιάς
Βαριάς των Αϊτών μας Κληρονομιάς!
Εσύ τελειωμένος, δε στέργει σε μας
Καλό σου Ταξίδι και μη μας Ξεχνάς!

Άγημ' Αγγέλων Προσοχή !

Τι κί'αν η Σάρκα σου Νεκρή
η Φλόγα καίει στη Ψυχή!
Κί'αν το κεράκι σου σβηστεί
η μνήμη Άσβεστη στη Γη!

Η Χθесινή σου η Πομπή
έμοιαζ' Αϊτέ μου με στερνή!
Μ' αγάλλονταν οι Ουρανοί
για τη καινούρια σου Αρχή!

Κί'ήταν Θεού η Εντολή
και Αρχαγγέλων Προσταγή!
Άγημ' Αγγέλων Προσοχή
για την Υψίστη μας Τιμή!

Και επειδή όταν αναφερόμαστε σε τέτοιου μεγέθους Γενναίων Ανδρών
δεν είναι εύκολο να τελειώσουμε τις γραφές μας, γιατί μολύβια και
πλήκτρα θα στοιχειώσουν στα χέρια μας, ας πούμε κάτι για το τι και το
γιατί του ξέχωρου Αυτών των Ανυπέρβλητων Αϊτών!

Ναι είναι αυτοί που χάραξαν μ' ανεξίτηλα γράμματα Γαλάζιου Χρυσού
στους Ελληνικούς και Διεθνείς Ουραμούς το όνομα της Πολεμικής μας
Αεροπορία (ΠΑ) αποτολμώντας πρωτόγνωρους ελιγμούς σε ύψη που τα

μάτια τους έκλειναν και οι πιο παράτολμοι Αετοί των άλλων ακροβατικών - διάσημων - Σμηνών!

Όπως για παράδειγμα οι Skyblazers της USAF A/Φ τύπου F-86E βαμμένων με τα χρώματα της Αμερικανικής Σημαίας, που πρωτοήρθαν στην Ελλάδα για Airshow το Σεπτέμβριο του 1952, για να θεριέψουν τα μάτια των Ελλήνων Αετών, κάνοντας τους λοιπούς όλων των Κρατών, διαχρονικά να ζηλεύουν γιατί δε γεννήθηκαν Έλληνες!

Ακούγεται υπερβολικό, αλλά δεν είναι! Το αποδεικνύουν οι διαρκείς πρωτεύσεις των Ελλήνων Χειριστών στις διακρατικές Ασκήσεις και Εκπαιδεύσεις Leadership των Νατοϊκών Κρατών! Το αποδεικνύει και το απίστευτο και όμως αληθινό, οι πρωτοπόροι Αμερικανοί να χάνουν στην έδρα τους σε ασκήσεις Αναχαιτίσεων με το απίθανο Δέκα τρία προς Ένα (13/1)! Δηλαδή στις δέκα τέσσερις (14) εμπλοκές τη μία (1) κέρδιζαν οι Αμερικανοί και τις Δέκα Τρεις (13) οι Έλληνες!

Και για να επανέλθουμε στο θέμα μας, το να περατώνονται αεροπορικοί ακροβατικοί Ελιγμοί στα δέκα (10), επτά (7) και πέντε (5) μέτρα από το έδαφος, τη στιγμή που κατά κανόνα στις εκπαιδεύσεις όλων μας τα ύψη ασφαλείας σε ακροβατικούς ελιγμούς τερματίζουν στα δώδεκα χιλιάδες (12.000) και δέκα χιλιάδες (10.000) πόδια, δεν είναι εύκολο!

Και αν αναλογισθεί κανείς ότι τα τότε A/Φ δεν ήταν εφοδιασμένα με τα υπερσύγχρονα ηλεκτρονικά όργανα και προειδοποιητικά φωνητικά μηνύματα, όπως ραδιοϋψόμετρα κτλ, αντιλαμβάνεται ότι τα μόνα όπλα προστασίας ήταν η κρίση, η αντίληψη και η οξυδέρκεια των χειριστών συμπυκνωμένα στα Αετίσια Μάτια Αυτών!

Το να απογειώνεσαι και να προσγειώνεσαι εκείνα τα χρόνια σε σχηματισμό επτάδας δεν ήταν εύκολο πράγμα, ήταν θαύμα!

Και όλα αυτά ας αναλογισθούμε συνοψίζοντας ότι η μετάπτωση της Ελληνικής Πολεμικής Αεροπορίας από τα Ελικοφόρα στα Αεριωθούμενα άρχισε μόλις το 1952, με τον πρώτο Νεκρό τον Ανθυποσμηναγό (Ι) Λουκόπουλο Παναγιώτη σε Α/Φ F-86 G στις 12/9/1952! Ωστόσο στη Δεκαετή Ιστορία των Ακροβατικών Σμηνών Νεκρό στη Σωρεία των Επιδείξεων δεν είχαμε και οι μόνοι Νεκροί από τους αρκετούς πιλότους μας που χρησιμοποιήθηκαν ήταν δύο!

Οι στο πάνθεο των Αθανάτων Ανθυποσμηναγοί (Ι) Δεμάγκος Ιωάννης ετών 28 και Νανόπουλος Κωνσταντίνος Ετών 26 που έπεσαν ελάχιστα μετά την Απογείωση από την Τανάγρα εν σχηματισμό τη νύχτα της 26/1/1962, στην προσπάθειά τους να ενταχθούν στον ήδη προ ηγηθέντα Διοικητή Μοίρας τους και τότε Αρχηγού του Ακροβατικού Σμήνους Κυρίου Γαβριηλίδη!

Σ' ένα σκοτεινό και ανεξακρίβωτο ατύχημα που είχα την τιμή ευλόγως να αιτιολογήσω στο Συνάδελφο Δημήτρη Δεμάγκο και ανιψιό του Αναληφθέντος, λόγω της εμπειρίας μου στο Τομέα της Ασφαλείας Πτήσεων! Ναι ημέρα Τιμής των Πεσόντων μας στο Μνημείο Ικάρου της Πλατείας Καραϊσκάκης, όταν και μου ζήτησε τη Γνώμη μου, για ένα ατύχημα που έμεινε ανεξακρίβωτο επί 62 ολόκληρα χρόνια!

Και το Καρέ των Άσων ν' αρχίζει την δραστηριότητά του την Άνοιξη του 1954, αφού ο ίδιος ο Αρχηγός του Επισμηναγός (Ι) Τότε Κωνσταντίνος Κόκκας έπεισε μόνος του τον τότε Υπουργό Αεροπορίας Αξιότιμο Κύριο Παναγιώτη Κανελλόπουλο !

Προσωπικά πιστεύω ότι ήταν ο ίδιος που έπεισε τον Διανοούμενο Πολιτικό και Ακαδημαϊκό να πετάξει Σόλο με το ιδιαίτερα δύσκολο στην προσγείωση Α/Φ Harvard T-6 και έκτοτε αρκετές φορές στην ενδυμασία του να φέρει το διακριτικό Ιπταμένου! Το ίδιο Α/Φ είχα και γω την Τιμή να πετάξω σαν Πρωτοετής στη Σχολή Ικάρων το έτος 1965!

Έγινε προσπάθεια επανασύστασης του Σμήνους στις 3/6/1967 με Α/Φ F-5A της 337 Μ Δ/Β με Αρχηγό τον Ανυπέρβλητο Διοικητή αυτής Ανδρέα Φραγκοπανάγο και μέλη από το προηγούμενο Σμήνος, που ακόμα ήταν στη γραμμή Πτήσεων! Όμως η επανασύστασή του δεν είχε την αναμενόμενη επιτυχία ένεκα του ότι τα Α/Φ αυτά στην ανάστροφη είχαν αρκετές κρατήσεις του ενός κινητήρα!

Έτσι κάπως φτάσαμε σ' αυτό το Μοναδικό Show της ΠΑ με την ομάδα F-16 Demo Team, σε μεμονωμένη πτήση, που σε κάθε της εμφάνιση αφήνει εποχή ανεβάζοντας στα ύψη το Ηθικό όλων των Ελλήνων, συνιστώντας κατά την ταπεινή μου άποψη τη μόνη εστία επηρεασμού αυτών στο Θέμα Εθνικής Ομονοίας και Ομοψυχίας!

Στη Φώτο οι Αρχηγοί και Υπαρχηγοί των δύο Acro Team: Κωνστ. Κόκκας και Ιωάννης Στυλιανάκης καθώς Ηλίας Τσαμουσόπουλος και Ανδρέας Φραγκοπανάγος!!!!

Σαν επιμύθιο μετά την αναφορά τόσων και τόσων μ'αφορμή το Θάνατο ενός Γενναίου των Γενναίων του Πτεράρχου (Ι) Ηλία Τσαμουσόπουλου, ακράδαντα φρονώ ότι η Φήμη των Ελλήνων πιλότων συνιστά ακαταμάχητο Θρύλο! Ο Θρύλος δε αυτός ανάγεται στην Ιστορία μας και αδιαμφισβήτητα στους Συνεχιστές Αυτής, τουτέστι τους περιγραφόμενους σήμερα ήτοι αυτούς τους Απαράμιλλους πρωτοπόρους Έλληνες Αεροπόρους!

Κλείνω με το Αιώνια η Μνήμη τους εις τους Αιώνας των Αιώνων Αμήν!

Με Τιμή Συγκίνηση και Υπερηφάνεια
ο Συνάδελφός σας
Σπύρος Κίκερης.